

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-1334/2026-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Carmen Topalušić, u pravnoj stvari tužiteljice Ive Rabić Popović iz Zagreba, Ulica kneza Trpimira 9, OIB: 19560667599, zastupane po punomoćnici Miri Pavić Peteh, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Miše & Pavić d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Borisa Stankovića iz Zagreba, Ulica Milivoja Matošeca 3, OIB: 43225403335, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Škarici, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Krešimir Škarica & partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. travnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice Ivane Sedlar, odvjetnice i zamjenice punomoćnika tuženika Ivone Krstanović, odvjetnice, dana 12. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku BORIS STANKOVIĆ, Ulica Milivoja Matošeca 3, 10000 Zagreb, OIB: 43225403335 platiti tužiteljici IVA RABIĆ POPOVIĆ, Zagreb, Ulica kneza Trpimira 9, 10000 Zagreb, OIB: 19560667599 iznos od 40.480,46 EUR zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućom od dana 3.07.2015.god kao dana podnošenja tužbe pa do isplate sa zakonskom zateznom kamatom po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana."

II. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužiteljice za naknadu troškova postupka.

III. Nalaže se tužiteljici nadoknaditi tuženiku troškove postupka isplatom iznosa od 8.312,50 eura u roku od 15 dana.

IV. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u ostalom iznosu od 3.913,61 eura.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi navela da je s tuženikom zaključila usmeni ugovor o zajmu, te mu je na ime pozajmica uplatila preko računa Privredne banke Zagreb d.d. ukupni iznos od 115.000,00 kuna. Nadalje, tužiteljica je tuženiku pozajmila iznos od ukupno 190.000,00 kuna preko i uz prisustvo svjedoka i to Jasne Kotrle, Kreše Kotrle i Zorana Kuzminovića.

2. Uz tvrdnju da tuženik tužiteljici nije izvršio povrat pozajmljenog iznosa, tužiteljica je tužbom zahtijevala od suda naložiti tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 305.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe pa do isplate, a u podnesku od 14. studenoga 2024. iznos od 40.480,46 eura (305.000,00 kuna prema fiksnom tečaju konverzije 1 euro = 7,53450 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. srpnja 2015. (dan podnošenja tužbe) pa do isplate.

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu, osporavajući osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, naveo, u bitnom, da od tužiteljice nije pozajmio nikakav iznos. Naprotiv, tuženik je tužiteljici u nekoliko navrata pozajmio određene iznose, koje se tužiteljica obvezala vratiti i to iznos od 34.000,00 kuna do 31.12.2012., iznos od 16.216,00 eura do 1.1.2013., iznos od 20.000,00 eura do 25.1.2013., iznos od 15.000,00 eura do 27.1.2013. i iznos od 20.000,00 eura do 28.2.2013. godine. Kako je tuženik s tužiteljicom bio u prijateljskim odnosima, isti prilikom pozajmljivanja navedenih iznosa nije tražio od tužiteljice prilikom svakog zajma sklapanje ugovora, odnosno izdavanje potvrde. S obzirom na navedeno, tuženik ima potvrdu od 27. srpnja 2012. koja potvrđuje navode da je tužiteljica novac pozajmljivala od tuženika, kao i izvod iz Privredne banke Zagreb d.d. iz koje je vidljivo da je tuženik pozajmio tužiteljici iznos od 35.000,00 kuna. Nadalje je naveo da je tužiteljica od većeg broja ljudi pozajmljivala novac, te protiv istih pokretala postupke radi vraćanja zajma, kao i protiv ovdje tuženika, te na taj način stekla veću nepripadnu imovinsku korist. Zbog navedenog postupanja, protiv tužiteljice je i pokrenut kazneni postupak pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem: KO-1011/14, zbog kaznenog djela prijevare i lažnog prijavljivanja.

4. Ovaj sud je tijekom postupka izvršio uvid u naloge klijenta (str. 4-8 spisa), potvrdu od 27.7.2012. (str. 17 spisa), informaciju o platnoj transakciji (str. 18 spisa), novinski članak (str. 19-21 spisa), optužnicu (str. 57-76 spisa) i potvrde (str. 102-105 spisa), te je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Maje Popović (str. 31-33 spisa), Jasne Kotrle (str. 33-34 spisa), Kreše Kotrle (str. 34 spisa), Zlatka Pasarića (str. 35 spisa), Zorana Kuzminovća (str. 39-40 spisa) i Vanje Stanković (str. 40-41 spisa), kao i saslušanjem tužiteljice (str. 41-42 spisa) i tuženika (str. 43 spisa).

5. Na temelju ocjene izvedenih dokaza, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

6. Naime, iz sadržaja naloga klijenta Privredne banke Zagreb:

- od 3. kolovoza 2012. (str. 6 spisa) proizlazi da je tužiteljica sa svog računa uplatila na račun tuženika 25.000,00 kuna, time da je pod opis plaćanja navedeno: "UPLATA",

- od 31. listopada 2012. u 12:39:46 (str. 7 spisa) proizlazi da je Krešo Kotrle sa svog računa uplatio na račun tuženika 25.000,00 kuna, time da je pod opis plaćanja navedeno: "IVA POPOVIĆ",

- od 31. listopada 2012. u 13:11:08 (str. 4 spisa) proizlazi da je Krešo Kotrle sa svog računa uplatio na račun tuženika 25.000,00 kuna, time da je pod opis plaćanja navedeno: "UPL.IVA POPOVIĆ",

- od 5. studenoga 2012. (str. 8 spisa) proizlazi da je Krešo Kotrle sa svog računa uplatio na račun tuženika 20.000,00 kuna, time da je pod opis plaćanja navedeno: "IVA POPOVIĆ 05112012" i

- od 27. studenoga 2012. (str. 5 spisa) proizlazi da je Krešo Kotrle sa svog računa uplatio na račun tuženika 20.000,00 kuna, time da je pod opis plaćanja navedeno: "UPL.".

7. Dakle, iz naprijed navedenih naloga klijenata proizlazi da su tužiteljica i Krešo Kotrle u razdoblju od 3. kolovoza 2012. do 27. studenoga 2012. na račun tuženika, putem Privredne banke Zagreb, uplatili ukupno 115.000,00 kuna.

8. Iz informacije o platnoj transakciji Privredne banke Zagreb od 10. srpnja 2013. proizlazi da je tuženik na račun tužiteljice 10. srpnja 2013. uplatio iznos od 35.000,00 kuna.

9. Tužiteljica je iskazala, u bitnom, da tuženika pozna dugi niz godina, budući da je bio zaručnik njene sestre, dok je ona (tužiteljica) još bila malodobna. Nakon toga su prekinuli zbog njegovih financijskih teškoća i zbog toga što tuženikova majka nije prihvaćala njenu sestru, pa je njena sestra imala namjerni pobačaj. Nakon toga, tuženika nije vidjela sve do kraja 11. mjeseca 2011., kada ga je vidjela zbog toga što je on bio upućen fizijatru od strane kirurga u Traumatološkoj bolnici. Na prvom pregledu ga nije ni prepoznala, već tek kada je došao na kontrolu. On se kod nje liječio jedan do dva mjeseca i za vrijeme razgovora joj je kazao da se oženio i da je otac mladb. kćeri Sofije od 2 do 3 godine i da ima suprugu koja ima kćer iz prvog braka i da oni svi sad žive zajedno u Španjolskom. Saznala je da tuženik ide na doktorski studij na Veterinarskom fakultetu gdje njena sestra radi i da ima porezni dug za koji je tražio od nje u 5. ili 6. mjesecu 2012. da mu sredi prof. Valpotić na Veterinarskom fakultetu s Nagličem, koji je bio šef porezne ispostave u Sesvetama. Saznala je i da mu prijete otkaz, što se i dogodilo, jer je tuženik, koji je bio šef prodaje u Pan Peku, potpisao s Pan Pekom sporazumni raskid ugovora o radu. Dakle, tuženik je imao financijskih poteškoća, a znao je da je ona od gosp. Kraljevića dobila nasljedstvo u gotovini, jer se kao njegova liječnica brinula o njemu pet godina. Kraljević je bio dobrostojeći čovjek koji je nju financirao i za vrijeme njenog studiranja i specijalizacije. Ona je bila kao član obitelji. On je još poznavao njenog oca s kojim je bio poslovni partner i cijelu njenu obitelj. U trenutku kada je nju tuženik pitao da mu pozajmi novce, ona je na računu Zagrebačke banke imala 6 milijuna kuna, a u gotovini par stotina tisuća eura. To joj je dao Kraljević 2006., kada je obolio, a 2007. je bila zadnja transakcija od 740.000,00 kuna. Prvo je Krešo Kotrle u njeno ime uplatio tuženiku na račun 115.000,00 kuna, a početkom 2013. je Krešo Kotrle odnio 15.000,00 kuna tuženiku u dvorište Pan Peka. Poslije je Krešo Kotrle dva puta odnio tuženiku po 20.000,00 kuna u Španjolsko. Oko 40.000,00 kuna je tuženiku odnio Zoran Kuzminović, koji je živio do tuženika, time da je ona dala novce Zoranu Kuzminoviću i to u koverti. Bile su tri koverta s ukupno 40.000,00 kuna, time da ne zna točno koliko je bilo u pojedinoj koverti. U 9. mjesecu 2012. ona je u prisutnosti njene sestre Maje Popović u hotelu Sheraton tuženiku dala 35.000,00 kuna, a koje novce je on od nje telefonski tražio dva, tri dana prije toga, pa mu je ona rekla da će doći s Majom i dala mu je tada novce u koverti. Negdje krajem 2012. tuženik ju je pred kraj radnog vremena tražio da mu pozajmi 35.000,00 kuna i ona je taj iznos sa svog računa prebacila na račun Jasne Kotrle, koja je isti taj dan novac digla i donijela ga u Sheraton gdje su njih dvoje sjedili i pili kavu. Tuženik joj je 10.7.2013., uplatom od 35.000,00 kuna, vratio 35.000,00 kuna. Ona je od njega u 9. mjesecu 2013. telefonski tražila da joj vrati novac. Nije pisala potvrde o primitku. Dugovao joj je 115.000,00 kuna koje mu je dala preko računa i 190.000,00 kuna u gotovini. Na to se on njoj grozio da ima nekakvog kuma koji će nju srediti. U 12. mjesecu ona je završila u pritvoru, a u 1. mjesecu je dobila proširenje istrage gdje je vidjela da tuženik traži od nje iznos koji stalno mijenja i za koji ne

zna ni kada, ni gdje joj je posudio. Jednom je bila u tuženikovom stanu, jer je njegovoj curici bio rođendan i tada nije razgovarala s tuženikovom suprugom, jer je ona išla na posao. Jasna Kotrle nije od tuženika uzimala nikakav novac, već je samo od nje uzela novac, onaj koji je spomenula koji joj je prebacila na račun i donijela ga u Sheraton. Njoj tuženik nije dao nikakav depozit.

10. Tuženik je iskazao, u bitnom, da je on tužiteljici pozajmio sveukupno 80.300,00 eura, time da joj je pozajmio dio u kunama, dio u eurima. Taj iznos joj je pozajmio u puno transakcija (negdje 30 ili 40) koje su se događale od 7. mjeseca 2012. do kraja te godine. Te novce joj je davao u gotovini i tada je bio zaposlen. Samo joj je zadnji novac platio preko računa i to tih 35.000,00 kuna, kada je bio nezaposlen, a uplatio joj je tako što je digao kompletan dozvoljeni minus. Dio transakcija u gotovini je dao tužiteljici, a dio Kreši Kotrle, Zoranu Kuzminoviću, Jasni Kotrle i taksisti Dragecu. Svaki put su se čuli telefonom da daje novce i kada su joj oni predali da ih je ona primila. On je to radio zato što je njoj trebala u trom trenutku novčana pomoć, jer nije mogla doći do novca kojega je imala. Naime, ona je kazala da ima novce u Austriji u banci od Kraljevića i da bez prethodne uplate ne može izvlačiti taj novac, a da s obitelji Kraljevića koja ju tuži ima probleme. On je njoj prvi puta dao 20.000,00 eura i misli da je to njegova supruga znala. Ona je njemu kazala da će joj te novce vraćati u intervalima. Tih 20.000,00 eura ona njemu nije vratila. Svi ovi dokazi koje tužiteljica prilaže kao dokaz da je ona njemu pozajmljivala novce su zapravo dokazi o tome koliko je ona njemu novaca vraćala od onih novaca koje je on njoj prethodno pozajmio. To je bio dokaz da je ona te novce stavila na račun, izvukla novce od banke u Austriji, a koje je dobila od Kraljevića i njemu ih prosljedila. Sjeća se da je na uplatama pisalo Iva Popović, a da li su dolazili s njenog računa ili s računa Kreše Kotrle, to sada ne zna. Sve te novce koje je on tužiteljici pozajmio, on je zaradio svojim radom, s Pan Pekom je imao menadžerski ugovor i zarađivao je 18.000,00 kuna mjesečno. Tužiteljica se htjela domoći onog dijela novca koji je on pripremio za dug Poreznoj upravi. Zbog toga je ona organizirala kavu sa prof. Valpotićem i čovjek je primio na znanje da on ima dug prema poreznoj upravi i nakon par dana mu je Iva kazala da se tu ništa ne da napraviti. On je porezni dug, koji je iznosio oko 44.000,00 kuna, platio.

11. Uspoređujući i analizirajući naprijed navedene naloge klijenta i informaciju o platnoj transakciji i iskaze tužiteljice i tuženika, ovaj sud je ocijenio da su uvjerljivije tvrdnje tuženika o tome da iznosi navedeni u nalogima klijenta koje je tužiteljica priložila uz tužbu predstavljaju iznose koji su uplaćeni po osnovi povrata iznosa koje je tuženik prethodno pozajmio tužiteljici od tvrdnji tužiteljice da ti iznosi predstavljaju pozajmice tuženiku.

12. To zbog toga što ovom sudu nije životno i logično uvjerljivo da bi tužiteljica pozajmljivala tuženiku novac prijenosom na njegov bankovni račun, a da pri tom ni ona, ni Krešo Kotrle, koji je to činio po njenom nalogu, u opisu plaćanja ne bi naveli da se radi o pozajmici.

13. Nadalje, ovom sudu nije ni životno, a ni logično uvjerljivo da bi tužiteljica tijekom 2012. i 2013., kao liječnica zaposlena u Klinici za traumatologiju, koja je dio javnog zdravstvenog sustava, uopće imala na raspolaganju 305.000,00 kuna za posuđivanje.

14. Pritom, iskaz tužiteljice i niže izloženi iskaz svjedokinje Maje Popović, sestre tužiteljice, o tome da je tužiteljica imala znatno veću svotu koju je dobila od pok. Žarka Kraljevića, nisu potkrijepljene niti jednim objektivnim dokazom, a te svote su doista ekstremno visoke da bi se te njihove tvrdnje mogle prihvatiti kao istinite bez bilo kakvog objektivnog dokaza koji ih, pa barem djelomično, potvrđuje.

15. Osim toga, nelogičnosti i neživotnosti iz iskaza tužiteljice nisu mogle biti otklonjene iskazima niti jednog svjedoka koji je saslušan na prijedlog tužiteljice.

16. Naime, svjedokinja Maja Popović, sestra tužiteljice, iskazala je, u bitnom, da je s tužiteljicom u dobrim sestrinskim odnosima, a tuženika je upoznala za vrijeme studija veterine. Tuženikova je supruga sportašica i igrom slučaja je došla do tužiteljice u Traumatološkoj i tako je tuženik upoznao tužiteljicu. Tuženik joj je za vrijeme doktorskog

studija na kojemu je ona bila jedna od dva voditelja kazao da ima problema s poslovanjem, a kasnije je ona od tužiteljice saznala da tuženik ima neke probleme s porezom oko stana. Njena sestra (tužiteljica) je imala novce koje joj je davao pok. Žarko Kraljević, koji je bio njihov kućni prijatelj, time da ne zna u koliko navrata joj je davao novce, ali zna da joj je dao 700.000,00 kuna preko računa kao poklon za djetesce koje će roditi. Njena sestra je govorila da je tuženik dobar dečko i da mu treba pomoći i da će mu pozajmiti 35.000,00 kuna i to je učinila u 9. mjesecu 2012., kada je ona s njom otišla u Sheraton i otvorila kovertu, pokazala tuženiku novce i predala mu ih, time da ne zna da li mu je predala kovertu ili samo novac. Novac je bio u jednom buntu. Ona (njena sestra) je to prebrojala, a on ih nije brojao. Nakon te pozajmice ona se odmaknula. Tuženik je 2013. došao njoj na posao i kazao da Iva njemu duguje novac. Njen stav je bio da se ona ogradi od toga, jer oni imaju odvjetnike i neka međusobno rješavaju stvari. Kasnije je on došao ponovno nakon par dana prije nego je počelo njeno radno vrijeme i oni su otišli na piće u Planinsku ulicu u kafić i tad joj je ponovio da mu Iva duguje novce i spomenuo je nekog lika koji će to riješiti, bio je vrlo neugodan. S obzirom na njegovo poslovanje, njoj je sva ta priča bila vrlo neobična i ona se njome nije htjela baviti. Zna da je tuženik jedan od oštećenika u kaznenom postupku koji se vodi protiv njene sestre. Ona je kroz taj postupak saznala da nije postojala samo jedna transakcija pozajmice Ive prema tuženiku, već više njih, ali ne zna točno koliko. Vidjela je i bankovne izliste, dakle uplate tužiteljice prema tuženiku s računa na račun. Pročitala je prijedlog optužnice, ali se ne sjeća koje je točno kazneno djelo za koje se njenu sestru tereti. Njena sestra je pozajmila novac njenoj srednjoj sestri Vesni Pavičić i šogoru Željku Pavičiću, Ivici Valpotiću, njenom šefu, Milki Valpotić, Hrvoju Valpotiću, Ranki Buha. Neki od njih vode parnične postupke s njenom sestrom. Ne zna motiv njene sestre da pozajmljuje novac svim tim ljudima. Ona to nije znala. Oni su svi međusobno udruženi i rade pritisak na Ivu (tužiteljicu), a kada nisu uspjeli napraviti pritisak na Ivu, onda su počeli raditi pritisak na nju i to preko Ivice Valpotića. On ju je dao i u novine u Jutarnji list, išao je na njen ugled. Njena sestra Pavičić trpi obiteljsko nasilje od svoga muža, profesora na veterini koji njoj prijeti otkazom. Posebno upitana može li objasniti ako je njena sestra pozajmila novac tuženiku zašto bi onda on radio pritisak na nju (tužiteljicu) i na nju (svjedokinju) da se taj novac njemu vrati, odgovorila je da ona to ne zna, to treba pitati njega.

17. Dakle, iskaz svjedokinje Maje Popović o tome kada i kako je tuženik upoznao tužiteljicu (preko njegove supruge) proturječan je iskazu same tužiteljice (da ga pozna još dok je bio zaručnik svjedokinje).

18. Nadalje, ovom sudu nisu uvjerljive tvrdnje ove svjedokinje da bi njezina sestra iz njoj nepoznatih motiva pozajmljivala novce mnogim ljudima koji su se udružili i iz njoj nepoznatih razloga vršili pritisak na tužiteljicu, a potom i na nju, jer ovom sudu nije logično i životno uvjerljivo da bi se mnogi zajmoprincipi udružili i vršili pritisak na zajmodavca da im vrati novac koji im je zajmodavac pozajmio.

19. Ovo osobito ako se ima u vidu da među strankama nije sporno (a što proizlazi i iz potvrđene optužnice na str. 57-76 spisa) da većina osoba koje je svjedokinja spomenula (Vesna Pavičić, Željko Pavičić, Ivica Valpotić, Milko Valpotić i Ranko Buha), uključujući i tuženika, sudjeluju kao oštećenici u kaznenom postupku koji se vodi protiv tuženice kod Županijskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Ko-1011/14.

20. I naposljetku, tvrdnje ove svjedokinje o pozajmici u hotelu Sheraton, a koje su neproturječne tvrdnjama tužiteljice, u svjetlu naprijed navedenih proturječnosti i nelogičnosti, ovom sudu djeluju naučeno i iskonstruirano isključivo u svrhu poboljšanja tužiteljicine pozicije u ovoj parnici i naprijed navedenom kaznenom postupku, pri čemu valja kazati da je tužiteljica tužbu u ovom predmetu podnijela 3. srpnja 2015., dakle nakon podignute optužnice protiv nje od 15. travnja 2014. (18.4.2014.).

21. Ni iskazi svjedoka Jasne Kotrle, Kreše Kotrle i Zorana Kuzminovića nisu otklonili neuvjerljivost tvrdnji tužiteljice, budući da je ovaj sud stekao uvjerenje da su i njihovi iskazi pristrani.

22. Naime, svjedokinja Jasna Kotrle iskazala je da je odrasla u istom kvartu kao i tužiteljica i da i dan danas žive u istom kvartu, susjede su. Tužiteljica ju je upoznala s tuženikom jednom prilikom u hotelu Sheraton. Naime, nju je tužiteljica jednog ružnog dana 2013. zamolila da prebaci novce na njen račun i da ona te novce digne i ona je na to pristala, a potom je nakon što je digla novce u Zagrebačkoj banci u Jurišićevoj ulici došla u Sheraton gdje su bili tužiteljica i tuženik i ona je tužiteljici novac predala u bijeloj duguljastoj koverti Zagrebačke banke i to je bio bunt od 30.000,00 do 40.000,00 kuna, a tužiteljica je taj novac izvadila iz koverta, prebrojala, vratila u kovertu i predala tuženiku. Nije zapamtila u kojim je to apoenima bilo, jer ju to nije zanimalo, nije se radilo o njenom novcu. Ona za tu uslugu, koju je učinila iz prijateljskih, susjedskih razloga, nije ništa tražila, a niti joj je tužiteljica bilo što nudila. Njoj nije ništa bilo čudno u Sheratonu, a tužiteljicu o tome nije ništa detaljnije pitala, jer ne voli ulaziti u tuđe privatne stvari. Misli da tuženika poslije nije vidjela ni u kakvoj situaciji. Nije razgovarala s tužiteljicom prije nego što je DORH-u dala izjavu, a koliko se sjeća tužiteljica je tada bila u zatvoru. Nije se raspitivala kod ljudi o čemu se radi, već je čekala da to sazna tamo gdje su ju pozvali, dakle u DORH-u. Nakon što je ona izašla iz zatvora, ona je nju pitala zašto je morala ići na DORH, a ona je njoj odgovorila da su došle neke prijave protiv nje i da su zbog toga nju zvali iz DORH-a. Njen suprug pozna tužiteljicu i tuženika. Ona ne zna kada se njen suprug upoznao s tuženikom. Rekao je da se upoznao s tuženikom, ali joj nije rekao datum i vrijeme.

23. Svjedok Krešo Kotrle iskazao je, u bitnom, da tužiteljicu pozna od kada se oženio i došao stanovati u kvart njegove supruge jer tužiteljica tamo stanuje. Dakle, ona je njihova susjeda. Tuženika pozna preko tužiteljice. Nije ih ona upoznala, nego su se oni sami upoznali. Negdje na proljeće 2013. on je tuženiku nosio novce u Ljudevita Posavskoga preko puta Pan peka. Nosio mu je puno novaca u koverti u ruci, minimalno 15.000,00 kuna, ne sjeća se točno. Tih 15.000,00 kuna mu je dala tužiteljica i zamolila ga može li to odnijeti tuženiku. Oni su se čuli preko telefona. Kada je došao blizu, nazvao je tužiteljicu, a onda je ona nazvala tuženika koji je izašao iz kruga tvornice Pan pek i on (svjedok) je otvorio prozor i predao mu kovertu, koja je vjerojatno bila plava, ne sjeća se. Tužiteljica mu za tu uslugu nije ništa platila, on ju to nije tražio, a ona mu to nije ni nudila. To joj je napravio čisto prijateljski, jer ga je zamolila. Ne sjeća se da li mu je rekla zašto to ona ne može sama učiniti. Još ga je jedanput tužiteljica zamolila i još jedanput je to učinio. Sve je bilo isto samo što mu se čini da je on tada već imao broj mobitela od tuženika (dala mu je tužiteljica) i da ga je on nazvao, a ne Iva. Broj od mobitela od tuženika dala mu je tužiteljica. Taj drugi put je nosio isto tako 15.000,00 kuna ili više i to je bilo na proljeće 2013. godine. Potom je ovaj svjedok, na posebno pitanje pun. tužiteljice, odgovorio da je još dva puta nosio novce tuženiku i to u Špansko. Tada je nazvao tuženika, koji je sišao i on mu je predao oko 20-ak tisuća kuna oba puta. Nije ga točno zanimala cifra. Kad mu je gospođa te novce dala on je to prebrojio i njemu odnio. Onda su se oni još telefonski čuli. Koliko je Iva rekla, toliko je on prebrojio, stavio u kovertu i odnio. Na posebno pitanje zp. tuženika, svjedok je odgovorio da tuženik njemu sigurno, sto posto, niti jednom prilikom nije dao nikakav novac. Svaki od ovih puta kada se vidio s tuženikom, on je bio sam. Njegova supruga mu je rekla da je na sličan način i ona predala novac tuženiku. Kad su dobili poziv onda su išli razgovarati što je bilo i sjećati se. On s tužiteljicom nije pokušao razgovarati o tome o čemu se radi, pa ni nakon što ga je DORH pozvao na davanje izjave. Nije mu poznato da bi tužiteljica od tuženika ili od nekog drugog pozajmljivala novac. Iz novina mu je poznato zbog čega se vodi kazneni postupak protiv tužiteljice. Novce je nosio iz čisto prijateljskih, susjedskih odnosa. Tužiteljica mu je rekla da to ništa nije protuzakonito. Prije ovog iskaza razgovarao je sa suprugom, a nije razgovarao s tužiteljicom.

24. Nadalje, svjedok Zoran Kuzminović je iskazao, u bitnom, da tužiteljicu zna godinama i da su u prijateljskim odnosima, a jedino čega se on sjeća je to da je njemu tužiteljica dala 25.000,00 ili 30.000,00 kuna koje je on u PBZ u Španskom na Trgu Ivana Kukuljevića uplatio na račun tuženika, time da se ne sjeća koga je naveo kao platitelja (možda sebe, a možda tužiteljicu). Prilikom predaje novaca on nije bio u stanu tuženika. Novce mu je predao ispred zgrade, a jedanput recimo na vratima stana. Pozvonio je gore, dao mu je kovertu i to je bilo to. Kada mu je dao novce ispred zgrade vjerojatno su se prethodno telefonski dogovorili. Sjeća se i da je nosio kovertu tuženiku u Cesarićevu ulicu, gdje je tuženik živio u istoj zgradi kao i svjedok. U tim kovertama, za koje misli da su bile zatvorene, su bili novci. Ne sjeća se koliko puta je nosio kovertu, negdje 3 ili 4 puta i u tim kovertama je bilo 10.000,00, 15.000,00 ili 20.000,00 kuna, ne sjeća se točno. On novce nije brojao, a iznos mu je rekla tužiteljica. On je to napravio na molbu tužiteljice, a zašto ona to nije sama napravila, on to ne zna. Njega ona za to nije ništa platila. Novce je vjerojatno preuzimao kod tužiteljice doma ili se s njom negdje našao. Ne sjeća se točno. Novce je nosio po danu. Možda je bilo priepodne, a možda popodne, ne sjeća se točno, uglavnom navečer nije bilo. On je u to vrijeme bio zaposlen i radio je od 8 do 16 sati. Bilo je toga dosta što je obavljao za Ivu i ne može se točno sjetiti što je i kome je sve davao kovertu. Bilo je nekoliko ljudi kojima je on nosio kovertu od Ive. Iva bi davala njemu kovertu i on je nosio te kovertu njenom šogoru, time da se ne može sjetiti kao se on zove, zatim gospodinu Mlaku koji živi negdje kod Arena centra ali mu nije tamo nosio novce nego se je s njim nalazio. Nekima je nosio novce u Samobor. To je sve čega se u ovom trenutku može sjetiti. Novce je nosio vikendom, za vrijeme godišnjeg odmora i u popodnevnim satima. Sjeća se da je jednom bio kod tuženika baš u stanu i to da je on nešto narezao za jesti, a njega je vjerojatno tužiteljica pozvala, zapravo ona ga je pozvala, ona je uvijek bila kod njega. Ne sjeća se da je još netko bio prisutan. Misli da nije bio prisutan sin od tužiteljice.

25. Budući da iz naprijed navedenih sadržaja naloga klijenta jasno proizlazi da je Krešo Kotrla sa svog računa u četiri navrata uplatio na račun tuženika ukupno 90.000,00 kuna i budući da iz iskaza Zorana Kuzminovića jasno proizlazi da je on za tužiteljicu obavljao puno dostava novaca raznim ljudima, to ovom sudu nisu logične i životno uvjerljive tvrdnje svjedoka Jasne Kotrle i Kreše Kotrle (inače supružnika), kao ni Zorana Kuzminovića, a iz kojih bi proizlazilo da su oni s tužiteljicom bili samo u prijateljskim odnosima i da su zbog toga prenosili novce, ne ulazeći u razloge zbog kojih to čine, već je ovaj sud stekao uvjerenje da su oni s tužiteljicom imali neku vrstu poslovnog dogovora kojeg sudu namjerno prešućuju dok iznose tvrdnje iskonstruirane u cilju poboljšanja tužiteljinog položaja u ovoj parnici i u kaznenom postupku.

26. Iskazi svjedoka Zlatka Pasarića i Vanje Stanković (supruga tužitelja), iako njima nisu u cijelosti potvrđene tvrdnje tuženika, koji ih je predložio za svjedoke, nisu doveli u sumnju zaključak ovoga suda da je iskaz tuženika uvjerljiviji od iskaza tužiteljice.

27. Naime, svjedok Zlatko Pasarić, u čiji iskaz ovaj sud nije imao razloga posumnjati, iskazao je da je s tužiteljicom, kao liječnicom, stupio u kontakt na način da ga je na nju uputio tuženik, koji je bio direktor u društvu Pan pek u kojemu je svjedok radio. Naime, on je donio svoju djevojčicu na pregled tužiteljici. Čini mu se da je bila slomila ruku. Bio je s djetetom u par navrata to za ruku, onda je za sebe bio za prst i za šogora za nogu, sve je on njih dovodio kod tužiteljice, pa i mamu. Tužiteljici je, na njeno traženje, u dva navrata pozajmio iznose od po 1.000,00 ili 2.000,00 eura. Prvi put je on njoj pozajmio novac na ruke, a ona njemu vratila na ruke te novce u dogovorenom roku, a drugi put joj je pozajmio na ruke, te mu je nakon natezanja od oko 2 do 3 mjeseca novac vratio gospodin Krešo (koji je bio na sudskom hodniku). Nije dobio nikakvu kamatu, već je dobio nagradu (misli da je na 1.000,00 eura dobio 100,00 eura nagrade). Razgovarao je s tužiteljicom kada mu je Krešo donio novce, a potom ga je tužiteljica zvala u par navrata i tražila da joj pozajmi iznos od 20.000,00 eura, na što on nije pristao. Kroz odugovlačenje vraćanja i kroz priču,

shvatio je da su ove sitne pozajmice zapravo bile "navlakuše". Poslije je sve utihnulo, a nakon toga su se počele događati afere vezane za tužiteljicu, da je tužiteljica pozajmljivala novce od drugih ljudi. Iz novina mu je isto tako poznato da postoji kazneni postupak koji se vodi protiv tužiteljice. Pričao je s tuženikom o ovim pozajmicama. Zna da je bila neka priča vezano za pozajmice tuženika tužiteljici, ali se ne može ničeg sjetiti.

28. Dakle, svjedok Zlatko Pasarić nije znao iskazati ništa konkretno vezano za odnos između tužiteljice i tuženika, a o kojemu ima saznanja samo iz pričanja tuženika, ali iz iskaza ovog svjedoka jasno proizlazi da je tužiteljica svoju materijalnu situaciju ovom svjedoku u više navrata prikazala na način da joj je potreban zajam i da je jedan od dva pozajmljena iznosa tužiteljica ovom svjedoku vratila preko Kreše Kotrle.

29. Nadalje, svjedokinja Vanja Stanković, tuženikova supruga, iskazala je, u bitnom, da je tužiteljica bila poznanica njenog supruga od prije i tražila je novac, time da se sjeća kako je govorila da bi joj novac trebao da otvori ordinaciju. Ona ju je prvi puta u životu vidjela kada je došla na vrata stana u jedan petak i ona je otišla na posao, a tužiteljica je s djetetom s kojim je došla ušla u stan. Kako je tužiteljica na vratima kazala da nema što jesti, to je ona prolazeći prema poslu kraj svetišta Sv. Mati Slobode odlučila da njoj ipak pozajme 10.000,00 eura koje je imala na svom računu u banci u Vukovaru. Tuženik je te novce dao tužiteljici u 10. ili 11. mjesecu 2012. ili 2013. i ona je kazala da će ih vratiti za 15 dana, ali ih nije vratila. Nakon toga je kazala da bi mu ona vratila novac, ali je potrebno da on prethodno napravi jednu uplatu i to cjelokupnog njegovog minusa na računu, što je on učinio i uplatio joj je 25.000,00 kuna. Ni to ona nije nikada vratila. Tužiteljica je novac sigurno pozajmila 2012., što se naknado sjetila, budući da je novac pozajmila iste godine kada je njoj dijagnosticirana jedna bolest. Ona je bila prisutna kada je njenog supruga nazvala tužiteljčina sestra Maja, koja je kazala njenom suprugu da joj je žao što je on upao u cijelu tu priču o kojoj oni imaju saznanja i pozvala ga na veterinarski fakultet. Kazala mu je da se ne sekira da će obitelj gledati da taj iznos bude vraćen. Kasnije je promijenila priču. Ne poznaje Krešu Kotrle. Ona zna da je njen suprug prije ovih 10.000,00 eura pozajmio tužiteljici 500,00 eura i on joj je kazao da je ona to vratila. Njen suprug je predao tužiteljici 10.000,00 eura i oni su to zabilježili na nekom papiru.

30. Dakle, iskazom svjedokinje Vesne Stanković nisu potvrđene tuženikove tvrdnje o okolnostima i visini zajma koji je on dao tužiteljici, ali i iz iskaza ove svjedokinje jasno proizlazi da je tužiteljica svoju materijalnu situaciju prikazivala na način da joj je potreban zajam.

31. Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud je zaključio da tužiteljica nije dokazala da je tuženiku pozajmila bilo kakav iznos koji bi tuženik, primjenom odredbe čl. 499. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08. i 125/11.), bio dužan vratiti tužiteljici.

32. Pritom valja kazati da tuženica grafološkim vještačenjem ne bi dokazala da je ona pozajmila novac tuženiku, već bi samo dokazala da potvrdu od 27. srpnja 2012. (preslika na str. 17 spisa) nije potpisala, ali ovaj sud na temelju može bitne činjenice da tuženica tu potvrdu nije potpisala, kraj neuvjerljivih iskaza tužiteljice i po njoj predloženih svjedoka, ne bi mogao utvrditi da je tužiteljica pozajmila novac tuženiku (a ne obrnuto).

33. Stoga je ovaj sud ocijenio da izvođenje grafološkog vještačenja nije potrebno i ekonomično, pa je od tog dokaza odustao na ročištu za glavnu raspravu od 17. travnja 2026. godine.

34. Na istom ročištu ovaj sud je odustao i od uvida u spis Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj: Ko-1011/14.

35. Naime, ovaj sud je zatražio spomenuti spis dopisom od 14. siječnja 2016., ali je Općinski kazneni sud u Zagrebu, dopisom od 16. srpnja 2018., odgovorio da nije u mogućnosti dostaviti spomenuti predmet zbog složenosti spisa i kratkoće roka do slijedeće rasprave, te je u prilogu tog dopisa dostavio potvrđenu optužnicu protiv tuženice. Potom je

ovaj sud dopisima od 11. kolovoza 2020. i 25. travnja 2022. zatražio spomenuti kazneni spis, ali mu Općinski kazneni sud nije dostavio traženi spis.

36. Budući da je ovaj sud tražio dostavu kaznenog spisa radi potreba grafološkog vještačenja od kojega je odustao i da odluka u kaznenom spisu još uvijek nije donijeta, to je ovaj sud, ekonomičnosti radi, odustao i od uvida u naprijed navedeni kazneni spis, a koji dokaz je predložio tuženik.

37. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a.

38. Tako je tuženiku, prema vrijednosti predmeta spora od 40.480,46 eura, priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 500 bodova (Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, "Narodne novine" broj: 138/23., dalje: OT), zastupanja na ročištima od 14.1.2016., 11.5.2016., 14.12.2016. 19.12.2017. i 17.4.2026. od po 500 bodova (Tbr. 9. toč. 1. OT), pristupa ročištu od 15.11.2024. od 50 bodova (Tbr. 9. toč. 5. OT), sastava podneska od 9.11.2018 od 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT) i sastava žalbe od 2.12.2024. od 250 bodova (Tbr. 10. toč. 4 OT), ukupno 3.325 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54. OT) iznosi 6.650,00 eura, a s porezom na dodanu vrijednost od 25% (1.662,50 eura) 8.312,50 eura.

39. Tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu, jer se pristojba na odgovor na tužbu plaća tek po pravomoćnom završetku spora razmjerno uspjehu stranaka.

40. Stoga ukupno priznati trošak tuženika, koji mu je dužna nadoknaditi tužiteljice, iznosi 8.312,50 eura.

41. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 12. lipnja 2026.

Sutkinja:
Carmen Topalušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

I. Pun. tužiteljice uz rj. na platež sudske pristojbe na presudu i rj. da dostavi broj na koji se ima vratiti uplaćeni, a ne potrošeni predujam za grafološko vještačenje

II. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30889-5c61b**

Kontrolni broj: **03993-ff951-96ce7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.